

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – M.F./J.M.

(Sprawa C-508/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 267 TFUE – Niezbędność dokonania wykładni, o którą wniesiono, dla umożliwienia sądowi odsyłającemu wydania wyroku – Pojęcie – Postępowanie dyscyplinarne wszczęte przeciwko sędziemu sądu powszechnego – Wyznaczenie przez Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej (Polska) sądu dyscyplinarnego właściwego do przeprowadzenia tego postępowania – Powództwo cywilne o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego między Prezesem Sądu Najwyższego kierującym pracą Izby Dyscyplinarnej a Sędziem Najwyższym – Brak właściwości sądu odsyłającego w zakresie kontrolowania ważności powołania sędziego Sądu Najwyższego i niedopuszczalność takiego powództwa na mocy prawa krajowego – Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2022/C 198/03)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: M.F.

Strona pozwana: J.M.

Przy udziale: Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, z którym wystąpił Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (Polska), jest niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 7.10.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – bpost SA/Autorité belge de la concurrence

(Sprawa C-117/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Usługi pocztowe – System taryf przyjęty przez operatora świadczącego usługę powszechną – Grzywna nałożona przez krajowy organ regulacyjny sektora pocztowego – Grzywna nałożona przez krajowy organ ochrony konkurencji – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 50 – Zasada ne bis in idem – Tożsamość czynu – Artykuł 52 ust. 1 – Ograniczenia w stosowaniu zasady ne bis in idem – Kumulacja postępowań i sankcji – Przesłanki – Realizacja celu interesu ogólnego – Proporcjonalność]

(2022/C 198/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: bpost SA

Strona przeciwna: Autorité belge de la concurrence

przy udziale: Publimail SA, Komisja Europejska

Sentencja

Artykuł 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z jej art. 52 ust. 1 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie ukaraniu osoby prawnej grzywną za popełnienie naruszenia prawa konkurencji Unii, gdy w odniesieniu do tych samych czynów wobec osoby tej wydano już, po przeprowadzeniu postępowania dotyczącego naruszenia przepisów sektorowych mających za przedmiot liberalizację danego rynku, prawomocne orzeczenie, pod warunkiem że istnieją jasne i precyzyjne zasady pozwalające przewidzieć, jakie czyny i zaniechania mogą stanowić przedmiot kumulacji postępowań i sankcji, oraz zapewniające koordynację pomiędzy dwoma właściwymi organami, że dwa postępowania były prowadzone w sposób wystarczająco skoordynowany i w krótkim czasie oraz że wszystkie nałożone sankcje odpowiadają wadze popełnionych naruszeń.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

(Sprawa C-151/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Artykuł 101 WE – Kartel ścigany przez dwa krajowe organy ochrony konkurencji – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 50 – Zasada *ne bis in idem* – Tożsamość czynu – Artykuł 52 ust. 1 – Ograniczenia w stosowaniu zasady *ne bis in idem* – Przesłanki – Realizacja celu interesu ogólnego – Proporcjonalność]

(2022/C 198/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundeswettbewerbsbehörde

Strona pozwana: Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

Sentencja

1) Artykuł 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego prowadził postępowanie przeciwko przedsiębiorstwu i w stosownym wypadku nakładał na nie grzywnę za naruszenie art. 101 TFUE i odpowiadających mu przepisów krajowego prawa konkurencji ze względu na zachowanie, które miało antykonkurencyjny cel lub skutek na terytorium tego państwa członkowskiego, podczas gdy owo zachowanie zostało już wskazane przez organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego w ostatecznej decyzji wydanej przez ten organ w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa w następstwie postępowania w sprawie naruszenia art. 101 TFUE i odpowiadających mu przepisów prawa konkurencji tego innego państwa członkowskiego, o ile ta decyzja ta nie opiera się na stwierdzeniu antykonkurencyjnego celu lub skutku na terytorium pierwszego państwa członkowskiego.